

NÕUDED OSOONISISALDUSE JA ÜLIPEENETE OSAKESTE MÕÕTMISE SEIREJAAMADELE KOHTADES, KUS ANDMED SAADAKSE VAID PIDEVAL MÕÕTMISEL

Tabel 1

Paiksete mõõtmiste proovivõtukohtade miinimumarv osooni sihtväärtustele, pikaajalistele eesmärkidele ning häiretasemetele ja teavitamistasemetele vastavuse hindamiseks (ainult osooni jaoks)

Piirkonna rahvaarv (tuhandetes)	Proovivõtukohtade miinimumarv
< 250	1
< 500	2
< 1000	2
< 1500	3
< 2000	4

Vähemalt üks seirejaam eeslinnapiirkonnas, kus on tõenäoline elanike kokkupuude osooni suurima sisaldusega. Linnastutes peab vähemalt 50% seirejaamadest olema eeslinnapiirkondades.

1. Pikaajaline eesmärk inimeste tervise ja taimestiku kaitseks osooni eest

Maakeskkonna taustapiirkonna mõõtmiste puhul peavad liikmesriigid tagama riigi kõigi piirkondade keskmise tihedusena vähemalt ühe proovivõtukoha iga 50 000 km² kohta. Keeruka pinnamoega aladel on soovitatav üks proovivõtukoht iga 25 000 km² kohta.

2. Ülipeenete osakeste paiksete mõõtmiste proovivõtukohtade miinimumarv tõenäoliselt suure kontsentratsiooniga kohtades

Valitud kohtades mõõdetakse lisaks muudele õhusaasteainetele ülipeeneid osakesi. Proovivõtukohad ülipeenete osakeste mõõtmiseks peavad langema asjakohasel juhul kokku osakeste või lämmastikdioksiidi proovivõtukohtadega. Ülipeeneid osakesi peab mõõtma vähemalt ühes seirepunktis, mis iseloomustab tiheda tööstuse, kodumajapidamiste kütmisega või liiklusega ala.

Tabel 2

Paiksete mõõtmiste proovivõtukohtade miinimumarv osooni sihtväärtustele, pikaajalistele eesmärkidele ning häiretasemetele ja teavitamistasemetele vastavuse hindamiseks piirkondades, kus selliste mõõtmiste arvu vähendatakse 50% võrra

Piirkonna rahvaarv (tuhandetes)	Proovivõtukohtade miinimumarv, kui proovivõtukohtade arvu vähendatakse kuni 50% võrra
< 250	1
< 500	1
< 1000	1
< 1500	2
< 2000	2

Vähemalt üks proovivõtukoht piirkondades, kus on tõenäoline elanike kokkupuude osooni suurima kontsentratsiooniga. Linnastutes peab vähemalt 50% proovivõtukohtadest asuma eeslinnapiirkondades.